

[Hauch.]

frit, uden at Organisationerne søger at forfølge en.

Hvad de specielle Forhold vedrørende „Vestsjælland“ angaar, vil sikkert det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) bedre være i Stand til at optage en Diskussion med det ærede Medlem herom, idet det ærede 2det Medlem for 2den Kreds er overordentlig stedkendt med Forholdene i Vestsjælland.

Jeg skal slutte med at udtale, at dette Lovforslag har en Tendens, som er ganske utvivlsom, og at man har villet bibringe Domsmagten Forstaaelsen af, at der indenfor Rigsdagen var et Flertal for, at denne Tendens skulde være gældende i almindelig Retspraksis. Tendensen er den, at ingen skal have Lov til gennem en Organisation at opkaste sig til Herre over Udøvelsen af andres frie Virksomhed; man skal ikke have Ret til ovenover det, man kan sige er Lands Lov og Ret, gennem private Aftaler at komme den enkelte til Livs eller komme ham til Skade i hans private Erhvervsvirksomhed, hverken gennem personlig Forfølgelse, gennem Boykotning eller paa anden Maade. Lovforslaget er et Forsøg paa at gøre dette Synspunkt gældende, og jeg haaber, at det snart maa blive ophøjet til Lov. Jeg haaber endvidere, at Virkningen maa blive, at man ogsaa indenfor Organisationerne vil tage Konsekvenserne af det Synspunkt, Lovgivningsmagten her giver Udtryk.

Ludvig Christensen: Hvis det var saaledes, at alle Samfundets Borgere i øvrigt var stillet lige overfor Loven, kunde der maaske være nogen Rimelighed i det Lovforslag, her behandles. Men det er jo ikke Tilfældet. Det er bekendt, at det under Fængselsstraf er forbudt at sove under Broerne ved Themsen, men det betyder jo ikke noget for Millionæerne, som ikke behøver at sove under Broerne ved Themsen; derimod betyder det naturligvis noget for Fattigfolk. Derfor virker en saadan Bestemmelse ikke ligeligt; den rettes naturligvis imod dem, som den kan komme til at ramme, fordi de nu ikke er bedre stillet. Nøjagtig det samme gælder om det, man saa smukt kalder: en Flerheds Overfald paa den enkelte, Arbejdsgiver eller hvem det i øvrigt er. For Arbejderne gælder den Regel, at hvis de overhovedet skal kunne opnaa noget, er de nødte til at være en Flerhed, medens de, som de kommer til at staa overfor, i de allerfleste Tilfælde i alt Fald vil være Enkeltpersoner. Derfor er

denne Lov ikke mere ligelig overfor Befolkningen end Bestemmelsen om, at det under Fængselsstraf er forbudt at sove under Themsens Broer.

Det kan slet ikke hjælpe, at det konservative Partis Ordfører, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), vil gøre Forsøg paa at hale lidt i Land. Det kan godt være, at enkelte af den ærede Ordførers Partifæller ikke er saa tilfredse med den Form, hvori det konservative Partis Standpunkter blev fremsat i Forgaars; det kan ogsaa være, at Venstres Minister og Ordfører heller ikke var saa helt glade for det Kammeratskab, man her havde faaet. Der var jo nemlig en vis Forskel mellem de Toner, der lød, stiltfærdige og rolige, reducerende det hele, fra Venstres Side, og de, der lød fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, som blæste i Luren til Kamp imod Fagforeningerne, mod dem, om hvem man fra Regeringspartiets Side siger, at det naturligvis ikke i første Række gælder om at bekæmpe dem. Jeg vil gerne citere et Par Udtalelser af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds fra Mødet her i Forgaars. Udtalelserne findes Sp. 675. Det ærede Medlem siger:

„Det kan ikke nytte noget, man kommer og fortæller os, saaledes som den ærede sidste Taler gjorde: det er de smaa, de ubemidlede i Samfundet, der har det saa haardt, de rige de hytter sig nok. Nej, saaledes er det ikke, der er vendt op og ned paa det, de, der tilhører Fagforeningerne, de hytter sig nok, det er os andre, der har særdeles vanskeligt ved at klare os.“

Og senere siger det ærede Medlem:

„nu er Verden indstillet paa en Omgang Liberalisme, og det er i Virkeligheden ikke andet, vi her staaer overfor, end den gamle Kamp mellem Liberalisme og Socialisme.“

Dermed er det Program, hvorpaa det konservative Folkeparti staaer, trukket op, det er Kampen mod Arbejdernes Organisationer, det gælder. Her faar vi, maaske ikke med Villie — i alt Fald er jeg sikker paa, at det ikke er med Tilslutning fra forskellige konservative Medlemmer i dette høje Ting —, Sandheden at vide. Den Sandhed, som Regeringspartiets højtærede Minister og Ordfører ikke har trukket frem i Dagens Lys, faar vi ganske utilsløret at vide af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, og Sandheden er den, at man vil Arbejderne og deres Organisationer til Livs. Medens Regeringspartiet og det konservative Folkeparti ganske roligt lader Truster, Karteller og